בס"ד

יום ב', ה' בניסן תשנ"ט (22 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי
אבא קובנר, 1978

היום, יום פטירתו של רבי אברהם יהושע השל, הרב מאפטא (תקצ"ו - תשמ"ו). ה"ה מחנכו תלמידו של הבעל"ט, רבי אלימלך מלזנסק, ואחד הבעלים הנמרצים להבטת התסיסה בחסידות המצרית ובירושלים. נקרא את-שם סדרו "אוהב ישראל", שיבר בפרשיות התורה. בפל הכרמנות זילה מיזה מובלטת של אהבת ישראל, והנתיל מיזה טובה זו להמון תסידים.

על הפסוק בפרשת "בשלח":

"דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי התירות"

ה"אוהב ישראל" ה"ה אומר: דברי התורה מתפרשים כידוע על-פי פרד"ס = פשט, רמז, דרש וסוד. מן הראוי איפוא, שלמוד מדברי הכתוב שלפנינו - בדרך הרמז - מיזה טובה אחת שיזאו לו לאדם לעבוך בה בל הימים: "וישבו ויחנו לפני פי התירות". לפני שהאדם נותן תירות לפיו להשמיע דברו, ישוב ויחנה: יתישב בדעתו וישקול היטב בל דיבור ודיבור הנתיך לצאת מפיו. וכבר אמר שלמה המלך, החכם מבל אדם, "שומר פיו ולשונו - שומר מצרות נפשו" (משלי כא,23)

[פרפראות של תורה]

ובהמשך לעניין תודש ניסן:

אצ"ל שסדרי הבריאה הקבועים ניתנו דם לישראל, ודרך הטבע פתוחה להם בלבל הימים ויכולים ישראל להתקיים ולהתנהג בדרכו ואין מכל הימים. בכל-זאת, ניתנה להם לישראל זם הדרך של נסים ונפלאות שהם למעלה מן הטבע - להיות להם עיקר וקודם לדרך הטבע. לבן כתוב: "הושיון הזה לכם לתודש השנה" - שעיקר ניצוחם של ישראל ומשותם היל בבל הדורות, לאו בדרך הטבע הזה ("לשון שנה") אלא בלמעלה ממנה (דרך של תודש) - בדרך של נס ופלאו ס"י שילוי בפוף שמו יתברך עליהם.

לבן, בשעלה על דעתם הקב"ה בהר סיני, אמר להם: "אנוכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מאדץ מצרים" ולאו אמר, "אשר ברואתיך ואשר הוצאתיך" - ה"בניא את הטבע והבכיר את העיקר.

ואם: "הושיון הזה לכם לתודש השנה" - בך אמר ה' לישראל: לאו דיכם שאתם מתפללים את שמי בשעה שאני מתדש לכם נסים ונפלאות אלא בזמן הזה ורוממוני והבניסו התתדשות אפילו ב"שנה". בטבע והרגו בל העולם שיש תדש אפילו בדרך הטבע שברואו מתדש בטובו בל יום תמיד מעשי בראשית...

יום נעים!

[ספר התודעה]